

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Λουκ. 2, 20-21 και 40-52)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Βασίλειο Πρέβεζας, την 1/1/2006)

1. Πως βλέπεις το τέλος του δρόμου;

Για όλους μας ο χρόνος κυλάει και μας οδηγεί προς το τέλος της ζωής μας.

Η ζωή βέβαια είναι κάτι το πολύ ποθητό. Όλοι την αγαπάμε. Όλοι την θέλουμε. Όλοι ποθούμε να συνεχιστεί αιώνια. Γι' αυτό όλο το χρόνο αλλά ιδιαίτερα τις μεγάλες γιορτές, ανοίγουμε την καρδιά μας και ευχόμαστε, όσο μπορούμε πιο θερμά σ' εκείνους που αγαπάμε:

«Χρόνια πολλά. Και ζωή γεμάτη υγεία και χαρά».

Πόθος μας είναι να ακούσουμε όσο το δυνατόν περισσότερες ευχές. Και όταν τις ακούμε και το αισθανόμαστε ότι βγαίνουν από την καρδιά των ανθρώπων, ότι είναι πραγματικά ευχές, σκιρτάμε από χαρά.

Το τέλος της ζωής για όποιον δεν πιστεύει στο Θεό και στην αιώνια ζωή, είναι φρίκη και τρόμος. Όταν σκέπτεται τον θάνατο, που ο ποιητής τον λέει «μαυρίλα», τον πιάνει παραλήρημα φρίκης και τρόμου.

Ας θυμηθούμε μια παλιότερη μεγάλη βασίλισσα της Αγγλίας, την Ελισάβετ, που ήταν κοσμοκράτορας. Αυτή όταν έφτασε την ώρα του θανάτου της φώναζε:

«Λίγη ζωή. Μισή ώρα ζωή. Δίνω το μισό μου βασίλειο για μισή ώρα ζωή».

Αλλά κανείς δεν μπόρεσε να της δώσει μισή ώρα ζωής.

Για όποιον πιστεύει, το τέλος της ζωής είναι γύρισμα κοντά στον Πατέρα. Στον Πατέρα τού ασώτου υιού, τον στοργικό και γεμάτο αγάπη και καλωσύνη. Είναι γύρισμα στο σπίτι τού Πατέρα, εκεί που επικρατεί «χαρά, χαρά, χαρά».

Για όποιον δεν πιστεύει, η αναζήτηση «παράτασης της ζωής», είναι αγώνισμα δρόμου και αγωνία. Και ψάχνει να την βρει στα πιο «παλαβά» πράγματα: στα χαρτιά, το ξεφύλλισμα της μαργαρίτας, στο ωροσκόπιο, στην αστρολογία,

στους μάγους και στα μέντιουμ. Και σε ένα σωρό άλλες ανοησίες, που όποιος έχει λίγη κρίση καταλαβαίνει ότι ο άνθρωπος που κάνει έτσι, που ψάχνει εκεί για μήκος ζωής, είναι άνθρωπος ψυχολογικά και πνευματικά ανώριμος.

Αδελφοί. Όποιος δεν έχει Θεό και όποιος δεν έχει αίσθηση της ευθύνης του απέναντι του εαυτού του και απέναντι των άλλων, τέτοια καμώματα κάνει. Και ας μη του κακοφαίνεται όταν ακούει την λέξη «ανώριμος, νήπιο».

Όποιος πιστεύει στο Θεό, έχει στα χείλη και στην καρδιά του αληθινές ευχές.

2. Οι αληθινές ευχές

Ποιές είναι οι αληθινές ευχές;

Η Αγία Γραφή λέγει: Όταν οι παπάδες σηκώνουν τα χέρια τους για να ευλογήσουν τον κόσμο, πρέπει να του εύχονται ειρήνη. Και να του λένε μυστικά ή εκφώνως την ευχή - ευλογία: «Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς και ευλογήσαι ημάς· επιφάναι το πρόσωπον αυτού εφ' ημάς και ελεήσαι ημάς». Όσοι έρχονται στις ακολουθίες της Σαρακοστής θυμούνται τα λόγια αυτά. Τα λένε οι ιερείς πολλές φορές. Δείχνουν τη σωστή σχέση μας με τους ανθρώπους και τον Θεό. Και σημαίνουν:

Καλό να θέλεις.

Καλό να κάνεις.

Καλό να λες και καλό να ποθείς, για τον κάθε άνθρωπο που έχεις απέναντί σου.

Να εύχεσαι λοιπόν επικαλούμενος το όνομα του Θεού. Και στον άλλο άνθρωπο αλλά προπαντός λέγε αυτή την ευχή κατά πρώτο και κύριο λόγο όταν προσεύχεσαι στον πανάγαθο και φιλόανθρωπο Πατέρα μας και Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Ο Θεός είναι καλωσύνη. Ο Θεός είναι αγάπη. Ο Θεός όταν κοιτάζει έναν άνθρωπο, με στοργή και με καλωσύνη τον κοιτάζει. Γι' αυτό και παρακαλούμε και λέμε: «Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς και ευλογήσαι ημάς· επιφάναι το πρόσωπον αυτού εφ' ημάς». Να γυρίζει το πρόσωπό Του να μας κοιτάζει και να μας ελεεί.

Δεν είναι δυνατόν ο Θεός να μας κοιτάζει, χωρίς να μας ελεεί.

Γι' αυτό το μεγαλύτερο χρέος του κάθε ανθρώπου είναι να φροντίζει να μην κάνει πράξεις και έργα και να μην έχει στην καρδιά του αισθήματα και συναισθήματα που κάνουν τον Θεό να αποτραβιέται. Να τραβάει το πρόσωπό του κάπου αλλού για να μη τα βλέπει και οργισθεί.

Από ευσπλαχνία ο Χριστός και ο Πατέρας μας ο επουράνιος στρέφουν τα μάτια τους αλλού, όταν εμείς κάνουμε πράξεις πονηρές...

Αυτά όλα μάς λένε, ότι η μεγαλύτερη προσφορά στον κόσμο είναι η καλωσύνη και η αγάπη. Τα έργα καλωσύνης και αγάπης. Και τα συναισθήματα και οι σκέψεις καλωσύνης και αγάπης.

Μια ζωή αγάπη ήταν στον κόσμο ο Χριστός, ανταύγεια της αγάπης και της καλωσύνης τού Πατέρα τού Επουράνιου.

Μια ζωή αγάπης και θυσίας ήταν η ζωή της Παναγίας Μητέρας Του πάνω στη γη. «Μια ζωή» αγάπη και θυσία ήταν και ο μεγάλος ιεράρχης τον οποίο σήμερα εορτάζουμε και τιμάμε, ο άγιος Βασίλειος. Μια ζωή! Και μια καρδιά γεμάτη καλωσύνη και αγάπη. Όλοι οι άγιοι έδιναν όχι κάτι από την τσέπη τους αλλά από την καρδιά τους. Ή μάλλον έδιναν ολόκληρο τον εαυτό τους.

Θα λέγαμε αυτή την στιγμή: «Αύτη η πίστις την οικουμένην εστήριξε». Αυτή είναι η πίστη που στηρίζει την οικουμένη: Η πίστη ότι ο Θεός είναι αγάπη και καλωσύνη. Και θέλει αγάπη να σκορπίζουμε και καλωσύνη, παντού, για να στηρίζεται ο κόσμος.

Ανταύγεια της αγάπης και της καλωσύνης του Χριστού.

3. Η ευγενέστερη εκδήλωση

Ένας σοφός λέει: «Μια απλή πέτρα, στο χέρι ενός κακόψυχου ανθρώπου, μπορεί να κάνει μεγάλο κακό. Να γίνει όπλο θανάτου. Πολύ περισσότερο μία ατομική βόμβα στα χέρια ενός κακόψυχου ανθρώπου, μπορεί να κάνει άπειρα μεγαλύτερο και χειρότερο κακό».

Συμπέρασμα: Αξία πάνω στη γη έχει η καλή ψυχή, η καλή καρδιά και η αγάπη. Χωρίς την αγάπη όλα, ακόμη και οι ομορφότερες κατακτήσεις της επιστήμης, γίνονται όπλα θανάτου και καταστροφής.

Λέγει ένας μεγάλος λόγιος: Η πιο ευγενική, η πιο κορυφαία ανθρώπινη εκδήλωση και συμπεριφορά γίνεται όταν ο άνθρωπος γονατιστός στη γη, με το

κεφάλι του ακουμπισμένο στο χώμα, χτυπάει το στήθος του και ομολογεί στους ανθρώπους και στο Θεό τα λάθη του και τις αμαρτίες του. Η πράξη αυτή είναι αρχή διορθώσεως. Αρχή πόθου για να γίνει η καρδιά καλή.

Και για να μιλήσουμε επίκαιρα η καρδιά γίνεται καλή και όταν ο άνθρωπος ανοίγει το στόμα του και εύχεται. Όταν δίδει ευχές. Όχι πεθαμένα λόγια που βγαίνουν από πεθαμένη καρδιά. Ποτέ να μην βγουν από το στόμα μας τέτοια λόγια. Αλλά οι ευχές μας να είναι ακουμπισμένες στα πόδια του Πανάγαθου Πατέρα μας. Τέτοιες ευχές να ζητάμε. Αυτές είναι ευχές με αντίκρουσμα. Ευχές χωρίς αντίκρουσμα τι να τις κάνουμε; Είναι σαν να σου δίνουν ψεύτικα νομίσματα που μπορούν να σε πάνε στη φυλακή αλλά όχι να σε εξυπηρετήσουν.

Γι' αυτό αδελφοί, σήμερα, πρώτη μέρα του χρόνου, ευλογημένη ημέρα, με δεσποτική εορτή και με την μνήμη ενός τόσο μεγάλου αγίου όπως ο άγιος Βασίλειος, όλοι μας έτσι ας κάνουμε τις ευχές μας. Ας προσπαθήσουμε δηλαδή να είναι ευχές μέσα από την καρδιά μας προς όλους. Ας κάνουμε την καρδιά μας πλατειά σαν τον ουρανό, ικανή να αγκαλιάσει και να συμπεριλάβει όλους εκείνους που αγαπάμε. Και όχι μόνο.

Λέει ένα ωραίο τροπάριο: «Είπωμεν αδελφοί και τοις μισούσιν ημάς».

Ιδιαίτερα λοιπόν να ευχηθούμε εκείνους που μας βλάπτουν και μας ζημιώνουν. Κανένα δεν πρέπει να ξεχωρίζουμε. Για όλους να ζητάμε το έλεος του Θεού, την στοργή του Θεού, την καλωσύνη του Θεού, την αγάπη του Θεού, την ευλογία του Θεού.

Να δώσει ο Θεός τη νέα χρονιά να είναι η ζωή μας πλημμυρισμένη στο φως του Χριστού, γεμάτη από την αγάπη και την ευλογία και τη χάρη του Κυρίου μας. Αμήν.-